

เจาะใจ “iRAP_PRO” แชมป์หุ่นยนต์กู้ภัยไทย

นับเป็นก้าวอย่างที่เปี่ยมไปด้วยศักยภาพที่ทรงพลังของเด็กไทย หลังจากคว้าชัยชนะการแข่งขันหุ่นยนต์กู้ภัยโลกมาแล้วถึง 3 ปีซ้อน ทีมที่กรุยทางให้ฝันของหุ่นยนต์ไทยผงาดในเวทีโลก คือ รุ่นพี่จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งนั่นเป็นเครื่องพิสูจน์แล้วว่าฝีมือเด็กไทยไม่แพ้ชาติไหนในโลก

โฉมหน้า “iRAP_PRO” แชมป์หุ่นยนต์กู้ภัยประเทศไทยปี 2008

และในการแข่งขันหุ่นยนต์กู้ภัยชิงแชมป์แห่งประเทศไทย ปี 2551 ทีม “iRAP_PRO” จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เดินตามหลังรุ่นพี่มาติดๆ ด้วยการคว้าชัยเหนือทีมเขื่อนที่น่ากลัวอย่างทีมที่หุ่นยนต์มีสมรรถนะเป็นเยี่ยมอย่างทีม MRL จากอิหร่าน และ NuTech-R จากญี่ปุ่น ได้รับถ้วยรางวัลพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และมีสิทธิ์ไปป้องกันแชมป์โลกสมัยที่ 4 ณ เมืองกราซ ประเทศออสเตรีย กลางปี 2552

** รู้จัก “iRAP_PRO”

เด็กปี 4 จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กลุ่มเล็กๆ กลุ่มหนึ่งรวมตัวกันสร้างหุ่นยนต์มาแล้ว 4 ปีเต็ม หลายครั้งผิดพลาด มีไม่น้อยที่ล้มเหลว แต่รางวัลของรุ่นพี่จากสถาบันเดียวกันที่คว้ามาได้ ไม่ว่าจะระดับชาติหรือระดับโลกกลับยิ่งกระตุ้นเร้าให้พวกเขาอยากจะไปยืนในจุดนั้นบ้าง

และวันนั้นของพวกเขา ก็เริ่มขึ้นเมื่อการแข่งขันหุ่นยนต์กู้ภัยชิงแชมป์ประเทศไทย รอบคัดเลือก พวกเขาสามารถฝ่าด่านอรหันต์เข้ามาเป็น 8 ทีมสุดท้ายได้สำเร็จ โดยจะต้องประลองฝีมือกับเพื่อนสถาบันเดียวกันอีก 3 ทีม และเพื่อนต่างสถาบันอีก 5 ทีม และในความพิเศษที่ทำทนายมากขึ้น ก็คือ พวกเขาต้องเจอศึกหนัก เพราะต้องเจอรองแชมป์

โลกจากประเทศอิหร่านและต้นตำรับหุ่นยนต์ ซึ่งมาร่วมแข่งขันกับหุ่นยนต์ไทยเป็นครั้งแรกมาแล้ว 3 ทีม

แต่ยิ่งทำท่ายิ่งต้องรอบคอบ...ความถี่ถ้วนของพวกเขาก็ไม่ทำให้แฟน ๆ หุ่นยนต์ผิดหวัง

ระหว่างการแข่งขันในโจทย์ค้นหาเหยื่อในซากปรักหักพัง

อาทิตย์ ตระกูลธงชัย หรือ **บิก** อายุ 22 ปี นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมการผลิต รองหัวหน้าทีม บอกด้วยน้ำเสียงตื่นเต้นหลังรู้ผลการแข่งขัน ว่า “iRAP_PRO” เป็นตัวแทนทีมไทยไปแข่งหุ่นยนต์กู้ภัยโลก ว่า พวกเขาเจอเวลานี้มา 4 ปีเต็มแล้ว และก่อนจะจบการศึกษาจากรั้ว มจพ.นี่คือ ของขวัญที่พวกเขาจะมอบให้ตัวเอง ครอบครัว และสถานศึกษาที่ประสาทวิชาให้แห่งนี้

“เราเห็นรุ่นพี่ทำสำเร็จมาหลายปี ทีมผมก็พยายามด้วยกันมาพลาดบ่อยครั้ง แต่วันนี้เราก็ทำสำเร็จ และคิดว่าสิ่งที่ทำให้พวกเราทำได้ผลงานที่ดีครั้งนี้ เพราะความสามัคคีของเพื่อนในทีม ความละเอียดรอบคอบ ไม่มองข้ามรายละเอียดเล็กน้อยของหุ่น ซ้อมกับหุ่นก่อนข้างบ่อยและแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน” อาทิตย์ บอก

ด้านคทาวุฒิ อูซชิน หรือ **โฟม** อายุ 21 ปี หัวหน้าทีมและผู้บังคับหุ่นยนต์ในห้องควบคุม บอกว่า การออกแบบหุ่นยนต์ได้ทำตามหลักวิศวกรรมทุกขั้นตอนการออกแบบ จึงถือว่าไม่มีปัญหา แต่สิ่งที่ต้องทำต่อไปหลังจากได้แชมป์ประเทศไทยก็คือ การพัฒนาศักยภาพของหุ่นยนต์ให้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากปีนี้ได้เห็นจุดเด่นของทีมจากประเทศญี่ปุ่นและอิหร่าน บวกกับสนามแข่งขันที่ทุโหดกว่าทุกปีทำให้เห็นว่ามีจุดใดที่หุ่นยนต์กู้ภัยสัญชาติไทยจาก พระนครเหนือจะได้รับการพัฒนา

“จากที่เห็นเพื่อนจากต่างชาติมาร่วมแข่งก็ทำให้เราเห็นว่าหุ่นยนต์ไทยต้องพัฒนาให้เทียบเท่าเขา เราอาจจะคิดว่าทำได้ดีแล้ว พัฒนาได้เต็มที่แล้ว แต่เมื่อเห็นความเปลี่ยนแปลงของต่างชาติก็ทำให้เห็นว่าเราหยุดพัฒนาตัวเองไม่ได้”

โฟม บอก

เมื่อถามถึงความรู้สึกที่ต้องไปรักษาแชมป์โลกสมัยที่ 4 ในนามตัวแทนประเทศไทย เด็กหนุ่มยิ้มน้อยๆ และบอกว่า “ไม่ได้รู้สึกกดดัน แต่จะทำให้ดีที่สุดในเวลาการเตรียมตัวที่เหลืออยู่”

ภายในห้องควบคุมหุ่นยนต์

** เด็กไทยในทีม “เทศ” มองอย่างไร

โกสน เสาน้อย หรือ เอก อายุ 26 ปี นักศึกษาปริญญาโท ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งนากาโอกะ ประเทศญี่ปุ่น เขามาในนามทีม NuTech –R ตัวแทนประเทศญี่ปุ่น เข้าร่วมประลองกับน้องๆ ประเทศไทย ในมุมมองของเด็กไทยในอินเตอร์จะมองรุ่นน้องอย่าง “iRAP_PRO” ว่าอย่างไร?

“เด็กไทยไม่ได้เป็นรองใคร การแข่งขันและด้านเทคโนโลยี แต่จะเห็นว่าเราขาดวัตถุดิบ เรื่องจินตนาการเด็กไทยไม่น้อยหน้าใคร แต่เครื่องมือที่มีไม่สามารถรองรับจินตนาการของน้องๆ ได้ พวกเขาจึงต้องคิดแปลงให้ใกล้เคียง ซึ่งทำให้ประสิทธิภาพบางอย่างลดลงไป ขณะที่ญี่ปุ่นเขาสามารถทำตามสเปกได้เลย” โกสน ให้ความเห็น

โกสน มองว่า หนทางในการป้องกันแชมป์หุ่นยนต์กู้ภัยโลกของเด็กไทยสมัยที่ 4 นั้น ไม่ยาก แต่ก็ถือว่าไม่ง่าย เสียทีเดียว อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ต้องทำต่อไป คือ เตรียมตัวให้พร้อมและศึกษาดูการแข่งชันให้แม่นยำ สำหรับศักยภาพของหุ่นยนต์นั้นถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี แต่ยังคงพัฒนาเนื่องจากยังมีจุดอ่อนอยู่ ซึ่งก็ต้องแก้ไขเป็นจุดๆ รักษามาตรฐานของตัวเองให้ได้ก่อนจะพัฒนาแบบก้าวกระโดด ซึ่งหากทำแบบหลังจะทำให้ศักยภาพของหุ่นยนต์ไทยดูค่อยลง

สนามการแข่งขันที่เทียบชั้นสนามโลก

**** หุ่นไทยบนถนนหุ่นยนต์โลก**

ดร.ชิต เหล่าวัฒนา ผู้อำนวยการสถาบันหุ่นยนต์ภาคสนาม (ฟีโบ้) ในฐานะที่คลุกคลีอยู่กับวงการหุ่นยนต์มานาน มองว่า ศักยภาพของหุ่นยนต์ของเด็กไทยไม่น้อยหน้าต่างประเทศ หากแต่อุปกรณ์ เครื่องมือที่รองรับ และการนำไปใช้งานได้จริงและขาดอุตสาหกรรมมารองรับความสามารถนั้น ดังนั้น แชมป์โลกที่ได้มาจึงค่อยๆ เฝือหายไปตามสายลม

สำหรับการแข่งขันชิงแชมป์ประเทศไทยปี 2551 นี้ หุ่นยนต์อัตโนมัติของ “iRAP_PRO” สามารถเก็บคะแนนได้ดี ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้แชมป์บ่อยครั้ง เพราะมีการบริหารจัดการที่ดีกว่าทีมอื่นๆ มีการฝึกซ้อมและวางแผนการเล่นที่ดี

นั่นเพราะไทยใช้จุดอ่อนของตัวเองเป็นประโยชน์ กล่าวได้ว่า ด้วยเพราะขาดอุปกรณ์เด็กไทยจึงดิ้นรน หมั่นเพียร และเรียนรู้ตัดแปลงด้วยตัวเองทำให้ไม่มองข้ามรายละเอียดเล็กน้อยไป

“หุ่นยนต์ของทั้งสองชาติที่มาร่วมแข่ง เขาเป็นแชมป์ระดับประเทศเขาทั้งนั้น ถือว่าเด็กไทยเจองานหินก่อนชิงแชมป์โลกเสียอีก แต่ก็ถือเป็นการดีสำหรับเด็กเรา อย่างไรก็ตาม หากต่อไปทีมจากพระนครเหนือปีนี้อาจคว้าแชมป์โลกสมัยที่ 4 มาได้ ก็อยากให้ผู้ใหญ่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยสนับสนุน ผลักดันให้เรื่องเทคโนโลยีเป็นเรื่องที่เด็กไทยสามารถต่อยอดได้”

เมื่อเรามีทรัพยากรบุคคลที่ดีอยู่แล้ว แต่ยังขาดโอกาส เส้นชัยแชมป์โลกที่รออยู่ และที่เคยผ่านมาแล้วอาจจะเป็นเพียงสิ่งทำทลายที่ผ่านมาและผ่านไปเท่านั้น หากผู้ใหญ่ทั้งหลายไม่ยอมผลักดันให้ความเก่งนั้นอยู่ยั้ง...คงทน